

Sygn. akt V CZ 76/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku B. R. i C. R.

przy uczestnictwie Gminy W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 stycznia 2014 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 marca 2013 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił wniosek wnioskodawców B. R. i C. R. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie z wniosku B. R. i C. R. przy uczestnictwie Gminy W. o zasiedzenie.

Sąd Okręgowy uznał, że wniosek złożony przez profesjonalnego pełnomocnika zawarty w piśmie z dnia 25 stycznia 2013 r. dotyczy wyłącznie doręczenia odpisu postanowienia. Kolejny wniosek o doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem z dnia 19 lutego 2013 r., który wpłynął w dniu 20 lutego 2013 r. był spóźniony, jako złożony po upływie ustawowego terminu z art. 328 § 1 k.p.c. i jako taki podlegał odrzuceniu na zasadzie art. 328 § 1 k.p.c. zdanie ostatnie.

Powyższe postanowienie wnioskodawcy B. R. i C. R. zaskarżyli zażaleniem, zarzucając naruszenie art. 130 § 1 oraz art. 9 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 1 k.p.c. oraz wnosząc o jego uchylenie i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 328 § 1 k.p.c., uzasadnienie wyroku sporządza się na żądanie strony, zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku, a w wypadku, o którym mowa w art. 327 § 2 k.p.c. - od dnia doręczenia sentencji wyroku.

Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wydanego w sprawie postanowienia powinien być sporządzony przez pełnomocnika skarżących z zachowaniem należytej zawodowej staranności. Podzielić należy stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 6 września 2013 r. (V CZ 38/2013, LEX nr 1375248) oraz wyroku z dnia 19 kwietnia 2012 r. (IV CSK 384/2011, LEX nr 1215060), że brak jest dostatecznych podstaw do przypisywania czynnościom procesowym podejmowanym w formie pisemnej przez profesjonalnych pełnomocników innego znaczenia niż wynikające z ich

jednoznacznej treści. Stąd też złożony przez pełnomocnika skarżących, będącego adwokatem, wniosek, którego treścią jest żądanie sporządzenia „wypisu orzeczenia Sądu z dnia 25.01.2013 r. w sprawie ... 1280/12” nie może być utożsamiany z żądaniem doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem na podstawie art. 387 § 3 w związku z art. 328 § 1 k.p.c.

Wniosek o wydanie odpisu orzeczenia w trybie art. 9 § 1 k.p.c. stanowi całkowicie odrębną czynność procesową od tej przewidzianej w art. 387 § 3 w związku z art. 328 § 1 k.p.c. Stanowisko to nie pozostaje w sprzeczności z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2010 r., II PZP 7/2010 (OSP 2011, nr 7 – 8, poz. 98 z krytyczną glosą K. Markiewicza, PS 2011, 10, s. 126), w której wyrażono pogląd, że wniosek o doręczenie wyroku sądu pierwszej instancji z uzasadnieniem, wniesiony w terminie określonym w art. 328 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. z reguły stanowi równocześnie żądanie sporządzenia uzasadnienia. W uzasadnieniu tej uchwały podkreślono, że wykładnia oświadczeń składanych przez fachowego pełnomocnika może, a wręcz powinna być dokonywana według surowszych mierników; istnieją powody, aby takie oświadczenia były wykładane przez sąd raczej z uwzględnieniem dyrektyw językowych niż celowościowych. W wypadku czynności procesowych dokonywanych w formie piśmiennej przez profesjonalnych pełnomocników, wykładnia językowa w zasadzie zawsze przesądza o treści czynności. Wynika to z założenia znajomości przez te osoby prawa, poszczególnych jego instytucji, znajomości języka prawnego i prawniczego, oraz rozróżniania podstawowych czynności procesowych.

Brak zatem podstaw, aby wniosek zawarty w piśmie z dnia 25 stycznia 2013 r. traktować jako wniosek o sporządzenie uzasadnienia tylko dlatego, że został złożony w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia wyroku.

Wniesienie przez fachowego pełnomocnika wniosku w trybie art. 9 § 1 k.p.c. zamiast wniosku z art. 328 § 1 k.p.c., wyłącza także zastosowanie art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c. .

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.

